

gebied bezighoudt, en waar Van der Hulst de voornaamste Nederlandse onderzoeker is naar gebarentaalfonologie (Van der Hulst 1993).

Wie ten slotte op aangename wijze aan een eerste kennismaking met het verschijnsel gebarentaal toe is, zou het fraai verzorgde boek van Koenen e.a. (1993) eens ter hand moeten nemen.

BIBLIOGRAFIE

- Battison, R. (1978): *Lexical borrowing in American Sign Language*. Silver Spring Md., 1978.
- Beck, G. en E. de Jong (1990): *Opgroeien in een horende wereld*. Twello, 1990.
- Boyes Braem, P. (1990): *Einführung in die Gebärdensprache und ihre Erforschung*. Hamburg, 1990.
- Coerts, J. (1992): *Nonmanual grammatical markers*. Amsterdam, 1992.
- Hulst, J. van der (1993): Units in the analysis of signs. In: *Phonology* 10 (1993), blz. 209-241.
- Klima, E. en U. Bellugi (1979): *The signs of language*. Cambridge (Mass.), 1979.
- Knoors, H. (1992): *Exploratie van de gebarenruimte*. Delft, 1992.
- Koenen, L., T. Bloem, T. en R. Janssen (1993): *Gebarentaal: de taal van doven in Nederland*. Amsterdam, 1993.
- KOMVA (1989): *Basis gebarenschat. Een beknopt gebarenwoordenboek*. Amsterdam, 1989.
- Lem, G. van der en C. Fortgens (red.) (1996): *Totale communicatie en lezen*. Twello, 1996.
- Loncke, F. (1990): *Modaliteitsinvloed op taalstructuur en taalverwerving in gebarencommunicatie*. Brussel, 1990.
- Meer dan een gebaar* (1997): *Rapport van de Commissie Nederlandse Gebarentaal*. Den Haag, 1997.
- Schermer, T. (1990): *In search of a language*. Delft, 1990.
- Schermer, T., C. Fortgens, R. Harder en E. de Nobel (1991): *De Nederlandse Gebarentaal*. Twello, 1991.
- Stokoe, W. (1960): Sign language structure: An outline of the visual communication system of the American deaf. In: *Studies in linguistics, occasional papers* 8 (1960). Buffalo University.
- Stokoe, W. (1965): *A dictionary of American sign language on linguistic principles*. (With D. Casterline en D. Croneberg). Silver Spring Md, 1965.
- Stokoe, W. (1972): *Semiotics and human sign language*. The Hague, 1972.
- Tervoort, B. (1953): *Structurele analyse van visueel taalgebruik binnen een groep dove kinderen*. (Twee volumes). Amsterdam, 1953.
- Tervoort, B. (1973): Could there be a human sign language? In: *Semiotica* 9 (1973), blz. 347-382.

22. Sociolinguïstiek

R. Willemys

Inleiding

Nu de debatten over deficit en differentie op de achtergrond zijn geraakt en ook de correlatieve sociolinguïstiek op de terugweg blijkt te zijn, wordt de term *sociolinguïstiek* alsmaar vager. Als het gaat om "een tak van de taalwetenschap die taal en taalgebruik bestudeert in de context van maatschappij en cultuur", zoals Boves en Gerritsen (1995: 17) het definiëren, dan is dat een zo breed veld, dat er van alles toe kan behoren. In een recent verschenen momentopname van sociolinguïstisch onderzoek in de Nederlanden (Huls en Klatter-Folmer 1995, Voorwoord) worden volgende deelgebieden onderscheiden: 1) Taalattitudes, taalvariatie en taalverandering, 2) Sociale aspecten van taalontwikkeling en taalonderwijs, 3) Taal en sociale interactie, 4) Allochtone taalminderheden en 5) Tweektaligheid en taalcontact. Deelgebied 4 wordt in dit boek in hoofdstuk 29 door Extra en Vallen behandeld. Het zal hier dus niet aan bod komen.

Het is dan ook zeer de vraag of bijvoorbeeld contactlinguïstiek, psycholinguïstiek, tekstlinguïstiek, tweedetaalverwerving enzovoort allemaal 'onderafdelingen' van de sociolinguïstiek zijn, dan wel of men die naam beter reserveert voor de bovengenoemde 'klassieke' benadering en alle andere dan, samen met die sociolinguïstiek, onder één dak worden gebracht, dat dan bijvoorbeeld variatielinguïstiek zou heten en waar dan natuurlijk ook de dialectologie toe zou behoren. Ook Boves en Gerritsen (1995: 50) beschrijven het 'doel' van de sociolinguïstiek als "inzicht te krijgen in de taalkundige en sociale factoren die de variatie in taalgebruik binnen een taalgemeenschap bepalen". De relatie sociolinguïstiek-dialectologie is overigens zowel theoretisch als praktisch erg belangrijk. Praktisch omdat nogal wat sociolinguïsten via de dialectologie tot de sociolinguïstiek zijn gekomen en dikwijls op beide terreinen werkzaam zijn gebleven. Daardoor hebben ze er ook toe bijgedragen dat beide disciplines, die in de aanvangsfase van de sociolinguïstiek soms erg uiteen dreigden te lopen, weer veel dichter tot elkaar zijn gekomen, wat tot het ontstaan en de bloei van de zogenaamde sociodialectologie heeft geleid (Taeldeman 1998: 7) Zoals ik in Wille-

myns (1997) heb aangetoond, heeft de hernieuwde belangstelling voor de dialectologie zowel in Noord als in Zuid veel te maken met de bijzondere interesse voor het dialectverliesproces, dat in het hele Nederlandse taalgebied (maar in van gebied tot gebied sterk wisselend tempo) waarneembaar is. Bovendien heeft de hedendaagse dialectologie, zoals Taeldeman (1998: 7) terecht opmerkt: "de sociolinguïstische interesse voor intrasystematische variatie en de sociolinguïstische onderzoeksmethodes" opgenomen en geïntegreerd.

De term sociolinguïstiek wordt anderzijds vaker en vaker gebruikt als een verzamelnaam voor die taalkunde die niet formeel is, voor dat soort taalonderzoeken waarin het er niet of niet in de eerste plaats op aankomt taalstructuren als zodanig te bestuderen (op welke manier dan ook, volgens welke 'school' dan ook). Van zodra er variatie mee gemoeid is, duikt de naam sociolinguïstiek alsmaar vaker op. Dat maakt het allemaal vrij gecompliceerd en enige, ook internationaal afgestemde terminologische duidelijkheid zou zeker wenselijk zijn. Vermoedelijk komt die er echter nooit.

1. Handboeken

Het belangrijkste internationale handboek van de sociolinguïstiek is zonder twi-
fel *Sociolinguistics. Soziolinguistik. An international handbook of the science of language and society. Ein internationales Handbuch zur Wissenschaft von Sprache und Gesellschaft*, uitgegeven door Ulrich Ammon, Norbert Dittmar en Klaus J. Mattheier (1987). Het in twee delen uitgegeven en in totaal 1912 bladzijden tellende boek bevat bijdragen over de meeste theoretische en methodologische aspecten van de meeste onderdelen van de sociolinguïstiek in de breedste zin (gesteld in het Duits of het Engels) en een afdeling gewijd aan "problem areas" waarin België (R. Willems) en Zuid-Afrika (M. Aldridge), maar niet Nederland worden behandeld. Het boek is natuurlijk inmiddels ook weer elf jaar oud en net is de beslissing gevallen een tweede editie op de markt te brengen. Veel recenter is het 2171 bladzijden tellende handboek gewijd aan een belangrijke subdiscipline van de sociolinguïstiek, de contactlinguïstiek: *Kontaktlinguistik-Contact linguistics-Linguistique de contact. Ein internationales Handbuch zeitgenössischer Forschung - An international handbook of contemporary research - Manuel international des recherches contemporaines*, uitgegeven door Hans Goebel, Peter H. Nelde, Zdenek Sary en Wolfgang Wölck (1997). Ook hier vinden we weer de meeste theoretische en methodologische aspecten van de meeste onderdelen van de discipline, naast zeer uitvoerige behandelingen van de meeste onderdelen van de discipline, naast zeer uitvoerige behandelingen van "contactzones" (in het Engels, het Duits of het Frans). Het kapittel 'Taalcontact in West-Europa' behandelt onder meer België (A. Verdoodt: Algemeen, R. Willems: Nederlands-Frans, R. Kern: Frans-Duits en S. Vandermeeren: Nederlands-Duits), Nederland (C. Van Bree, J. de Vries: Algemeen en D. Gorter: Nederlands-Westfries) en Frans-Vlaanderen (H. Ryckeboer).

In het Nederlandse taalgebied en in het Nederlands is de oogst nog altijd vrij mager. Over de beginperiode van de sociolinguïstiek kan men de Nederlandse bewerking van Dittmar (1973) door W.K.B. Koning raadplegen: *Handboek van de sociolinguïstiek* (1978). De thema's die het meeste aandacht krijgen, zijn de opvattingen van B. Bernstein (over taal, maatschappij en onderwijs) en van W. Labov (over taalvariatie, taalverandering en taalgemeenschap). Verder komen ook meertaligheid, taalpolitiek, pragmatische en interactionele sociolinguïstiek aan bod. Koning heeft het oorspronkelijke boek door het toevoegen van een inleiding over het sociolinguïstische onderzoek in het Nederlandse taalgebied en een bibliografie van Nederlandse literatuur aan ons taalgebied aangepast. Ongeveer even oud is Appel, Hubers en Meijer (1976) *Sociolinguïstiek*. De auteurs besteden relatief veel aandacht aan de interactionele sociolinguïstiek, maar ook het correlatieve onderzoek, de taalsociologische aspecten, de codewisseling en de meertaligheid komen ruim aan bod. Ook *Sociolinguistics* van Hudson (1980) werd in het Nederlands bewerkt (1982; van het origineel is overigens in 1997 een tweede, herwerkte editie verschenen). De bewerkster, Jo Daan, heeft er een bibliografie van het onderzoek in Vlaanderen en Nederland aan toegevoegd. In de eerste editie van het onderhavige boek zegt Geerts over Daans bewerking: "Vooral de hoofdstukken 2 over taalvariëteiten, 4 over spraak als sociale interactie en 6 over taalkundige en sociale ongelijkheid, zijn uitstekende gidsen, die, zonder overdaad grondig en prikkelend bespreken wat van belang is." Uitsluitend met gegevens uit het Nederlandse taalgebied is *Onze veranderende taal* van Jo Daan, Kas Deprez en Jan Stroop (1985) opgebouwd. Ze behandelen 'Wat zijn taalvariëteiten?', 'Hoe functioneren taalvariëteiten?', 'Hoe functioneren taalvariëteiten en etniciteit?' en 'Hoe worden taalvariëteiten onderzocht?'. De sociaal-psychologische aspecten van de problematiek van taal en gemeenschap worden in Uus Knops (1987) behandeld. Probleemstelling, methode, technieken en resultaten van het internationale onderzoek met betrekking tot taalattitudes, taalaccommodatie, tweedetaalverwerving en taal in etnische-groepsrelaties worden in Knops' boek voor de belangstellenden in ons taalgebied toegankelijk gemaakt. Het recentst is het Aula-boekje van Tom Boves en Marinel Gerritsen (1995): *Inleiding in de sociolinguïstiek*. In het fonds van de uitgever moet dat het bovengenoemde boek van Appel, Hubers en Meijer vervangen, maar de auteurs hebben niet geprobeerd op dezelfde manier te werk te gaan. Het is, zoals Van Dijk (1997: 275) terecht opmerkt "vakinhoudelijk veel beperkter. De auteurs hebben ervoor gekozen uitsluitend zogenaamd macrosociolinguïstisch onderzoek te behandelen". Een van de redenen daarvoor is dat ook zij van mening zijn dat het "anno 1995" niet meer mogelijk is de hele sociolinguïstiek in één boek te behandelen (blz. 11). In de eerste vier hoofdstukken worden basisbegrippen uit de sociolinguïstiek verklaard en de geschiedenis van het vak voor en na 1963 behandeld. Met de "methodologische aspecten van het sociolinguïstisch onderzoek" (hoofdstuk 5) wordt het inleidende gedeelte afgesloten. De hoofdstukken 6 en 7 bespreken respectievelijk 'Sociale en stilistische variatie' en 'Taal en seks' en in hoofdstuk 8 komen diverse aspecten van 'leeftijdsgelinkte taalvariatie en taalverandering' aan de orde. Het negende hoofdstuk handelt over taalattitu-

des, het tiende over taalaccommodatie. Hoewel er dus heel wat aan bod komt, krijgen we ook hier geen inleiding tot het hele vakgebied en ik ben het met de auteurs eens dat zo iets nog nauwelijks doenbaar is. Een naar volledigheid strevende behandeling is alleen mogelijk in een boek als het bovengenoemde Ammon, Dittmar en Mattheier (1987): *Sociolinguistics/Soziolinguistik*, en het is zeer de vraag of zo iets voor het Nederlandse taalgebied alleen de moeite zou lonen. Belangrijk is dat algemene sociolinguïstische thema's en methoden besproken worden tegen de achtergrond van wat in het eigen taalgebied gebeurt: wat is in de Nederlanden op die diverse gebieden al onderzocht, wat zou er onderzocht moeten worden en hoe kan dat alles bijdragen tot de algemene theorievorming en het inzicht in min of meer universele sociolinguïstische processen? In het boek van Boves en Gerritsen wordt dat, voor een aantal thema's, gedaan wat Nederland betreft, maar aan het onderzoek over en de publicaties in Vlaanderen wordt geen aandacht besteed. Zo moet men in het kapittelje 2.4 de titel 'Taalvariëteiten in het Nederlandse taalgebied' lezen als 'in Nederland'. Met uitzondering van de mededeling dat in België (sic) "het dialect echter veelvuldiger gebruikt [wordt] dan waar ook in Nederland" (blz. 62) wordt over de taalvariëteiten ten zuiden van de Rijksgrens met geen woord gerept. In de vrij lange bibliografie van 13 bladzijden wordt welgeteld één studie over de taalsituatie in Vlaanderen opgenomen (uit 1980). Dat impliceert natuurlijk dat nergens in het boek gegevens uit Vlaanderen gebruikt worden ter illustratie van de behandelde items. Wanneer incidenteel toch iets over de situatie aldaar wordt gezegd, dan vaak verkeerd. Op blz. 27 wordt bijvoorbeeld gemeld dat met de economische verschuivingen in België een "herwaardering van het Vlaams (sic)" gepaard ging. De auteurs maken het nog bonter op blz. 46-47, waar meegedeeld wordt dat het "bekakt Haags" verschilt van het "bekakt Amsterdams", maar dat "bekakt Antwerps" niet bestaat want: "de hoogste sociale klasse in Antwerpen spreekt Frans!". Het "gebrek aan kennis van de stand van zaken" dat Van Dijk (1997: 277) naar aanleiding van de bespreking van de taalaccommodatietheorie signaleert, is dus helaas niet tot dat ene onderdeel beperkt.

Het blijft wachten op een echte inleiding in de sociolinguïstiek (in de Nederlanden), maar het is zeer de vraag of die er ooit komt. De meeste docenten sociolinguïstiek hebben intussen wel hun eigen (interne) syllabus geproduceerd, die hun eigen interesse weerspiegelt en vooral datgene behandelt waar zij het meeste belang aan hechten. Die blijken meestal zo persoonlijk en gediversifieerd te zijn dat, wanneer één ervan in boekvorm wordt uitgewerkt (zoals Boves en Gerritsen 1995) het haast niet anders kan dan dat vele sociolinguïsten het gevoel hebben op hun honger te blijven.

2. Tijdschriften

"Er is geen sociolinguïstisch tijdschrift; zowel de algemene taalkundige tijdschriften als de dialectologische publiceren regelmatig werk van sociolinguï-

ten", schreef Guido Geerts in de eerste editie van dit boek. Ten gronde is er eigenlijk niets veranderd. Het tijdschrift *Taal en tongval*, dat in 1999 zijn vijftigste verjaardag viert, heeft gaandeweg zijn terrein verruimd van dialectologie naar variatielinguïstiek in het algemeen. Daar kan men dus ook met sociolinguïstische artikelen terecht. In de jaren tachtig handelden die meestal over lexicale standaardisering, in de jaren negentig meer over dialectverlies. Ook in de themanummers komen onderwerpen op de grens tussen dialectologie en sociolinguïstiek vaker aan bod. In *Gramma* verschijnt nogal wat over tweedetaalverwerving bij migranten en, in het algemeen, over taalgebruik door buitenlanders (in Nederland). Ook in *De nieuwe taalgids* vond men wel vaker sociolinguïstische bijdragen. Het ziet er (nog?) niet naar uit dat *De Nederlandse taalkunde* dat voorbeeld zal volgen. In de *Verslagen en mededelingen van de Koninklijke academie voor Nederlandse taal- en letterkunde* verschijnen vrij regelmatig sociolinguïstische artikelen. Tijdens de afgelopen jaren werden daar de eerste resultaten van de voorzichtig beginnende historische sociolinguïstiek gepubliceerd. Voor de rest zijn de Nederlandstalige sociolinguïsten op buitenlandse tijdschriften aangewezen, waar ze weliswaar regelmatig maar meestal in het Engels publiceren. Die artikelen zijn niet altijd zo gemakkelijk op te sporen. Hulp daarbij wordt geboden door *Sociolinguistica. Internationales Jahrbuch für Europäische Soziolinguistik* (Tübingen), waarin de Europese sociolinguïsten ieder jaar hun publicaties in het uitvoerige bibliografische overzicht kunnen laten opnemen. Daar die lijst per land is gerangschikt, worden België en Nederland afzonderlijk opgenomen. Verder natuurlijk ook in algemene bibliografieën waarin de sociolinguïstiek aan bod komt (bijvoorbeeld BNTL, de MLA-bibliografie enzovoort).

3. Onderzoeksdomeinen en institutionele inbedding

Het eerste belangrijke sociolinguïstische project in ons taalgebied is het zogenaamde Kerkrade-project geweest. Het werd in 1973 in de Nijmeegse universiteit ten behoeve van het onderwijs op de basisscholen opgezet. De belangrijkste resultaten ervan zijn te vinden in onder meer Hagen (1981) en Stijnen en Vallen (1981). Het project heeft veel soortgelijk toegepast onderzoek geïnspireerd; nadere informatie daarover in onder meer Hagen en Sturm (1982). In de jaren tachtig is heel wat gepubliceerd op het terrein van de correlatieve sociolinguïstiek, iets waar in de jaren negentig overigens veel minder belangstelling naar uitgaat. Discussies over de toenmalige oriëntering van het sociolinguïstische onderzoek zijn gebundeld in Van de Craen en Willems (1982). In Vlaanderen mocht de lexicale standaardisering zich in veel belangstelling verheugen. Standaardiseringsproblemen zijn overigens nog altijd zeer in trek en het volgende, in 1998 te verschijnen themanummer van *Taal en tongval* zal eraan zijn gewijd. De door de samenwerking tussen Nederland (NWO) en Vlaanderen (FWO) ter beschikking gestelde financiële middelen voor Vlaams-Nederlandse research worden onder meer gebruikt voor het opstarten van enkele vrij grootschalige projecten over het

verloop van de standaardisering in beide landen. Tijdens de komende vier tot zes jaar zal onder meer onderzoek worden gedaan naar 'Partikelgebruik in Nederland en Vlaanderen' (universiteiten Brussel, Groningen en Nijmegen), 'Lexicale variatie in het Standaardnederlands. Convergentie/divergentie en standaardisering/substandaardisering in het Belgische en Nederlandse Nederlands' (universiteiten Gent, Leiden en het P.J. Meertensinstituut) en 'De uitspraak van het Standaard-Nederlands. Variatie en varianten in Vlaanderen en Nederland' (universiteiten Antwerpen, Nijmegen en Leiden). Met de financiële ondersteuning van de regeringen van Nederland en Vlaanderen gaat ook een grootschalig project 'Corpus gesproken Nederlands' van start, dat tot doel heeft een verzameling van ongeveer tien miljoen gesproken woorden samen te stellen, dat representatief is voor het hele Nederlandse taalgebied. Een van de bedoelingen van beide regeringen is "de toekomst van het Nederlands als cultuurtaal in het veeltalige Europa veilig te helpen stellen". Ook studies in verband met meertaligheid zijn in het afgelopen decennium steeds populairder geworden. In Nederland wordt vooral aan de taalverwerving en het taalgebruik van zogenaamde allochtonen veel aandacht besteed (zie Extra en Vallen in dit boek), in Vlaanderen daarnaast ook aan de 'binnenlandse' meertaligheidsproblemen. Een synthese van het onderzoek over de taalproblemen in Brussel is te vinden in Witte en Baetens Beardsmore (1987); de direct relevante sociolinguïstische aspecten daarvan in het daarin verschenen artikel van De Vriendt en Willemyns.

De historische sociolinguïstiek is zowel in het buitenland als in ons taalgebied nog niet helemaal van de grond gekomen. Met een aan de VUB gestart project over de taalsituatie in Vlaanderen in de negentiende eeuw wordt gepoogd daar iets aan te doen. Het wordt in Willemyns en Vandenbussche (1995) voorgesteld. In een in 1999 te verschijnen nummer van *Sociolinguistica* zal een eerste overzicht worden gegeven van de aanzetten tot historische sociolinguïstiek in Europa. De internationale samenwerking zal via een door de universiteiten van Heidelberg en Brussel gepland 'European Science Foundation Network' geïntensifieerd worden.

Op de grens tussen dialectologie en sociolinguïstiek bevinden zich de talrijke recente onderzoekingen over het thema 'dialectverlies'. De belangrijkste studies daarover werden samenvattend besproken en de huidige stand van het onderzoek geanalyseerd in Willemyns (1997).

BIBLIOGRAFIE

- Ammon, U., N. Dittmar en K.J. Mattheier (red.) (1987): *Sociolinguistics. Soziolinguistik. An international handbook of the science of language and society. Ein internationales Handbuch zur Wissenschaft von Sprache und Gesellschaft*. Berlin/New York, 1987.
- Appel, R., G. Hubers en G. Meijer (1976): *Sociolinguïstiek*. Utrecht/Antwerpen, 1976.
- Boves, T. en M. Gerritsen (1995): *Inleiding in de sociolinguïstiek*. Utrecht, 1995.
- Craen, P. van de en R. Willemyns (red.) (1982): *Sociolinguïstiek en ideologie*. Brussel, 1982.

- Daan, J., K. Deprez en J. Stroop (1985): *Onze veranderende taal*. Utrecht, 1985.
- Dijk, T. van (1997): Boekbeoordeling van Boves-Gerritsen (1995). In: *Tijdschrift voor Nederlandse taal en letterkunde* (1997), blz. 275-277.
- Dittmar, N. (1978): *Handboek van de sociolinguïstiek*. (Nederlandse bewerking door W.K.B. Koning). Utrecht/Antwerpen, 1978.
- Goebl, H., P.H. Nelde, Z. Stary en W. Wölck (red.) (1997): *Kontaktlinguistik-Contact linguistics-Linguistique de contact. Ein internationales Handbuch zeitgenössischer Forschung – An international handbook of contemporary research – Manuel international des recherches contemporaines*. Berlin/New York, 1997.
- Hagen, A. (1981): *Standaardtaal en dialectsprekende kinderen*. Muiderberg, 1981.
- Hagen, A. en J. Sturm (1982): *Dialect en school*. Groningen, 1982.
- Huls, E. en J. Klatter-Folmer (red.) (1995): *Artikelen van de tweede sociolinguïstische conferentie*. Delft, 1995.
- Knops, U. (1987): *Andermans en eigen taal. Een inleiding in de sociale psychologie van de taal*. Groningen, 1987.
- Stijnen, P.J.J. en A. Vallen (1981): *Dialect als onderwijsprobleem: een sociolinguïstisch onderzoek naar problemen van dialectsprekende kinderen in het basisonderwijs*. 's-Gravenhage, 1981.
- Taeldeman, J. (1998): Dialectologie en sociolinguïstiek in Vlaanderen tijdens de laatste decennia. In: *VDW-berichten* 2 (1998), blz. 6-8.
- Vriendt, S. De en R. Willemyns (1987): Linguistic research on Brussels. In: E. Witte en H. Baetens Beardsmore (red.), 1987, blz. 195-231.
- Willemyns, R. (1997): Dialektverlust im niederländischen Sprachraum. In: *Zeitschrift für Dialektologie und Linguistik* 64 (1997), blz. 129-154.
- Willemyns, R. en W. Vandenbussche (1995): De standaardisering van het Nederlands in de 19de eeuw: een onderzoek naar schriftelijk taalgebruik in Vlaanderen. In: E. Huls en J. Klatter-Folmer (red.), 1995, blz. 637-647.
- Witte, E. en H. Baetens Beardsmore (red.) (1987): *The interdisciplinary study of urban bilingualism in Brussels*. Clevedon/Philadelphia, 1987.

W. Smedts & P.C. Paardekooper (red.)

De Nederlandse taalkunde
in kaart